

Пропозиції
до проекту Закону України
«Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні
правопорушення щодо встановлення відповідальності за
перешкоджання уповноваженим особам Пенсійного фонду України,
Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування на
випадок безробіття у проведенні перевірок»
(реєстр. № 9571 від 07.08.2023 р.)*

Метою законопроекту є «встановлення адміністративної відповідальності за перешкоджання уповноваженим особам Пенсійного фонду України, Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття у проведенні перевірок, що, своєю чергою, сприятиме у протидії порушенням відносно адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування».

Законопроект розроблено в комплексі законодавчих змін щодо адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, який включає, зокрема, такі проекти Законів України: 1) «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (реєстр. № 9569 від 07.08.2023); 2) «Про внесення змін до Податкового кодексу України та Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» щодо адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (реєстр. № 9570 від 07.08.2023, далі – Законопроект № 9570).

Зважаючи на необхідність удосконалення правових підстав відповідальності за перешкоджання у проведенні перевірок уповноваженими особами Пенсійного фонду України, Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття, вважаємо за необхідне зазначити таке.

1. Законопроектом пропонуються зміни до статті 188-23 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП), якою передбачена адміністративна відповідальність за перешкоджання уповноваженим особам Пенсійного фонду України, Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття у проведенні перевірок.

Звертаємо увагу, що юридична відповідальність (у тому числі адміністративна) має *вторинний характер* і є засобом реагування на порушення норм регулятивного законодавства у відповідній сфері. Для притягнення до адміністративної відповідальності за порушення певних правил необхідно, щоб такі правила були чітко визначені у національному законодавстві.

2. Потребує додаткової аргументації пропозиція щодо передачі повноважень з розгляду справ про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням законодавства про збір та облік єдиного внеску, органам Пенсійного фонду України (статті 243-2 та 244-2 КУпАП проекту),

оскільки законопроекти, які передбачають комплексні законодавчі зміни щодо адміністрування єдиного внеску, не містять положень про внесення змін до нормативних актів, які безпосередньо визначають статус Пенсійного фонду України і його територіальних органів або надання Кабінету Міністрів України доручення щодо внесення таких змін.

Крім того, варто звернути увагу на неузгодженість між собою окремих положень змісту пояснювальної записки до законопроекту. У пояснювальній записці до законопроекту зазначено, що з метою досягнення цілей законопроекту необхідно внести додаткові зміни до Основ законодавства України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування й законів України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування», «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування», «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття», «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань», «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності», «Про виконавче провадження», «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування», а також до Податкового кодексу України. Однак розділ II «Прикінцеві положення» законопроекту не передбачає відповідних змін до наведених нормативно-правових актів.

3. Пункт 1 розділу II «Прикінцеві положення» законопроекту потребує конкретизації в частині визначення строку набрання законом чинності шляхом встановлення відповідного проміжку часу між оприлюдненням закону та набранням ним чинності.

У Доповіді Венеційської комісії № 512/2009 «Про верховенство права» (the Rule of Law) та Дослідженні Європейської Комісії «За демократію через право» (Венеційська комісія) під назвою «Мірило правовладдя» («Rule of law checklist») складовими вимоги «передбачуваності» закону є проголошення закону ще до його імплементації.

Конституційний Суд України у Рішенні від 15 квітня 2020 року № 2-р(II)/2020 відзначив, що у контексті принципу верховенства права важливим є встановлення при внесенні змін до законодавства розумного часового проміжку між офіційним оприлюдненням закону і набранням ним чинності.

*Дослідницька служба
Верховної Ради України*

* Цей документ підготовлений Дослідницькою службою Верховної Ради України як довідковий інформаційно-аналітичний матеріал. Інформація та позиції, викладені в документі, не є офіційною позицією Верховної Ради України, її органів або посадових осіб. Цей документ може бути цитований, відтворений та перекладений для некомерційних цілей за умови відповідного посилання на джерело.